

Slavo
od Mladosti.

Dni mojih lepih polovica kmalo,
Mladosti leta, kmalo ste menule!
Mladosti ^{nihogar} lepga cvetja ni pognalo,
Ste tega roshze' so se koj osule,
Mladosti upanja je sonce ljalo,
Viharjov so togote skosi rjule,
Mladost, vinder po tvoji temni sarji,
Serže odihvalo bode, Bog te obratji!

Otkril sgodej sim tvoj sad, spoznanje!
Vesela dosti strup njegov je omoril,
Sim svedil de vest zhišto dobro djanje
Svet sanizhvati se je sagovoril,
Ljubesen svojo najdi, kratke sanje!
Bejšhale ste, ko se je dan savoril
Vzhenost, modrost, pravizhnost reone dvije
Nespublene sim vidil bit samize.

Sim vidil, de svoj zholn po sapi frezhe,
Sovrashna komur je, saftonj obrazha,
De veter nje naspriot tmu vedno vlezhe,
V' sibeli koger vidla je berazha,
Petiza fama da de ime' slovezhe,
Veljal de malo bo, kcor malo plazha,
Obrajtat vidil sim le, to' meed nami,
Kiar um slepi' s' golfigjami leshami!

Se vidit, gerji viditi nepake,
Se ferzu rane vsekalo kervave
Slladosti jasnost vunder take misli take.
Si kimalo is ferza spodi' in glave,
Gradove svitle sida si v' oblake
Vesele trate stavi si v' pufhave,
Nedolshnost mlada fama seb leshniva
Pobegne vanje s' rev in mir ushiva.

Ne misli sapiza de prva bode
Poderla to', kar misli so stvarile,
Posabi koj nerezih prestanih škrode,
In ran, ki so se komej sazelile,
Dokler, bres ona de smo polnili sode
Svuzhé nas v' starjih letih zhasov file
Sato mladost! po tvoji temni sarji
, Serzé sdihvalo bode, Bog te obrarji!

Dr. Fresheim

Ne mißt, fapge de penna doce
Roberto to, dar mißt so fennit,
Tosado kaj wessigge poffenich fittige,
In ren, die so so kornig wessigle,
Dokter, der den so fmo garrile fode

Wessigge wessigge wessigge
Late wessigge! so wessigge wessigge
Wessigge wessigge wessigge

Dr. Christoph Wessigge